

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Teoria i historia sztuki	
UTH//AW/O/ST/A/A2			Theory and History of Art	
Język wykładowy		j. polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Architektura Wnętrz		
w zakresie				
Poziom studiów		Studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		stacjonarne		
Semestr / semestry		1, 2, 3		
Przynależność do grupy zajęć		(grupa) przedmiotów podstawowych - obowiązkowych		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	30 + 30 + 30 = 90[h]	2 = 2 = 2 = 6ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów			... ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną			... ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w Uczelni, zajęcia w muzeum.		
Wymagania wstępne		Studenci rozpoczynający kontynuujący kształcenie na kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Jednostka prowadząca		Wydział Sztuki Katedra Rysunku i Malarstwa		
Koordynator		dr Elżbieta Staniszevska		
Osoby prowadzące		dr Elżbieta Staniszevska		
Adres strony internetowej pjo		www.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		e.staniszevska@uthrad.pl 48 361 78 95		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	Rozbudzenie zainteresowania historią sztuki. Zapoznanie studentów z najistotniejszymi, charakterystycznymi cechami stylistycznymi kolejnych epok sztuki europejskiej oraz kryteriami odbioru sztuki dawnej i współczesnej.
Treści programowe:	<p>Semestr I Wprowadzenie w ogólną problematykę przedmiotu, zakres jej badań, terminologię, chronologię dziejów sztuki. 2h Charakterystyka sztuki: społeczeństw pierwotnych, starożytnego Egiptu, 5h, starożytnego Bliskiego Wschodu, 5h, Morza Egejskiego (Cykady, Kreta, Grecja kontynentalna) 6h Sztuka starożytnej Grecji (archaicznej, klasycyzmu, hellenistycznej), 6h starożytnego Rzymu. 6h</p> <p>Semestr II Sztuka: wczesnochrześcijańska, bizantyjska, romańska, gotycka. 10h Sztuka renesansowa; włoska: florencka, rzymska, wenecka. 6h Renesans północnoeuropejski – polski i niemiecki; zachodnioeuropejski. 4h Barok - cechy baroku w najważniejszych ośrodkach ówczesnej Europy; 8h wielkie indywidualności i ich dzieła. 2h</p> <p>Semestr III Klasycyzm; kierunki w sztuce w drugiej połowie XIX wieku: 4h romantyzm, symbolizm, Prerafaelici, style historyczne i eklektyzm. 6h Modernizm; I awangarda – secesja, impresjonizm i postimpresjonizm; 6h II awangarda - ekspresjonizm, kubizm, futuryzm, dadaizm, surrealizm, neoplastycyzm, de Stijl; Bauhaus; 8h III awangarda - abstrakcjonizm; op-art, kultura masowa i pop-art, konceptualizm, happening, environment 6h</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	Wykłady z wykorzystaniem technik multimedialnych, wykład z elementami dyskusji, zwiedzanie wystaw w galeriach i muzeach.
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanych temu przedmiotowi.</p> <p>Sposób obliczenia oceny końcowej z przedmiotu określony został uchwałą rady wydziału.</p> <p>Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco: Odpowiedź ustna na trzy losowane pytania, otwarte i zamknięte 0-3 pkt. –ndst., 4pkt., -dost., 4,5pkt., -db, 5pkt., – bdb. Oceną końcową jest średnią z sumy wszystkich trzech odpowiedzi.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi / (K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Posiada znajomość i zrozumienie podstawowych linii rozwojowych w historii architektury i sztuk plastycznych oraz orientację w związanej z tymi zagadnieniami literaturze piśmienniczej (dotyczy to także Internetu i e-learningu). Zna podstawową terminologię, literaturę z tego zakresu.	K_WG08	wykład		Odpowiedź ustna, dyskusja

W.2	Zna i rozumie terminologię architektoniczno – plastyczną <i>Ma wiedzę o założenia stylistycznych poszczególnych epok, stylów i kierunków od prehistorii do końca XIX wieku.</i>	K_WG09	Wykład		Odpowiedź ustana, dyskusja
U1	Potrafi rozpoznawać cechy dzieła sztuki. Potrafi posługiwać się językiem plastycznym w definiowaniu aspektów treściowych i funkcjonalno – użytkowych dzieła <i>Student umie wskazać relacje zachodzące pomiędzy ekspresją artystyczną dzieł danej epoki a niesionymi przez nie komunikatami.</i>	K_UK19	wykład		Odpowiedź ustana, dyskusja
U 2	Posiada umiejętność prezentacji. Potrafi prowadzić konstruktywny dialog tematyczny <i>Student posiada umiejętność ustnej i pisemnej wypowiedzi na temat dzieł sztuki, ich interpretowania.</i>	K_UK24	wykład		Odpowiedź ustana, dyskusja
K1	<i>Student jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy związane z teorią i historią sztuki.</i>	K_KK04			Odpowiedź ustana, dyskusja
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG01++, K_WG05++, K_UW12++, K_UW08++, K_UK13+++, K_KK04++,					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

Estreicher K., Historia sztuki w zarysie, PWN, Warszawa 1990.

Sztuka świata, t. 1-13, Arkady, Warszawa 1989-2000.

Kępińska A., Nowa sztuka. Sztuka polska w latach 1945 – 1978, Auriga, Warszawa 1981.

Słownik terminologii sztuk pięknych, red. S. Kozakiewicz, PWN, Warszawa 1996.

<http://csw.art.pl/>

literatura uzupełniająca:

Bell J., Lustro świata. Nowa historia sztuki, Arkady, Warszawa 2009.

Kozakiewiczowa H., S., Renesans w Polsce, Arkady, Warszawa 1976.

Alpatow M. W., Historia sztuki, t. 1-4, Arkady, Warszawa 1989.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... <i>wykładach</i>	X	X	90... [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... <i>wykładów</i>	X	50 [h]	X
Udział w <i>ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych</i>	X	X	...[h]
Samodzielne przygotowanie się do <i>ćwiczeń</i>	X	... [h]	X
Udział w konsultacjach	4 [h]	X	X
Przygotowanie do <i>zaliczenia / egzaminu</i>	X	20 [h]	X
Udział w <i>egzaminie / zaliczeniu</i>	6 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 [h]/ ... ECTS	70 [h] ECTS	90 [h]/ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	6 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi

--